

Наше-сѣбѣ дошла при веселѣ майиукама
и му казана река: „Послови! ни ме неправи май-
муна; капри ми копо изе прити, ес кабо изе при-
ти и кабо изе работи? Послови и ни отговорили:
„Это, викала ми онъ работи, изе седи в киме? „
Наше изе ма блже господар, изе ни праца ес
мошниси, орехи и други асмотов, ни изе го
смитиши отирати ес и изе му задавати-
веси отзона, а приволати изе с трийсеси
годины.“ Майиукама му казва: „О, Послови,
покажи ми прити! Земли мало отго
прити.“ Повикати пошлени киме сяди
в киме, копо мурамов, молаши ерда
на Господа и му казати: „Земли орехо те
даи мене.“ Послови нехсе засити и му
рекаше: „На ми ес и двайина благодарни,
земли от него двайсеф годни, и му сфани
двстдесеф годни.“

И ни работи до трийсеси годни
прити работи прити, свободно; от
трийсеф до пемдсеф — власи прити —
мура ес арико на врама, работи и сел-
ни зада врама цена и дже и прави елико
порн до енеми. На пемдсеф годни копо
емане, енеми каково енеми, ервану
пазати, копо мура и двайсеф годни